

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXX. — Wydana i rozesłana dnia 1. września 1897.

Treść: (Nr 196—203.) 196. Obwieszczenie, którem na zasadzie §. 285 ustawy z dnia 25. października 1896 wydaje się zarządzenia co do postępowania z placami służbowymi funkcyonaryuszów spółki żeglugi parowej austriackiego Lloyd'a, zamieszkałych w Bombaju i Wenecyi. — 197. Rozporządzenie, dotyczące się uzupełnienia postanowień abecedowego spisu towarów taryfy cłowej pod wyrazem „Thuszcze“. — 198. Rozporządzenie, dotyczące się postępowania ze względu na cło z octanem amoniaku. — 199. Rozporządzenie, dotyczące się postępowania ze względu na cło z jedwabiem sztucznym nie barwionym białym. — 200. Obwieszczenie, dotyczące się wygaśnięcia koncesyi do budowy i utrzymywania w ruchu kolei lokalnej z Łokietu do Giesshübla. — 201. Rozporządzenie, zawierające tymczasowe zarządzenie co do siedziby komisji podatku zarobkowego dla spółek podatkowych III. i IV. klasy, okręgu rozkładu Lillienfeld. — 202. Obwieszczenie o ustanowieniu starostwa w Lillienfeld w Dolnej Austrii. — 203. Obwieszczenie, dotyczące się sprawdzania i cechowania przyrządów służących do pomiaru użycia elektryczności.

196.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 7. sierpnia 1897,

którem na zasadzie §. 285 ustawy z dnia 25. października 1896 (Dz. u. p. Nr. 220), wydaje się zarządzenia co do postępowania z placami służbowymi funkcyonaryuszów spółki żeglugi parowej austriackiego Lloyd'a, zamieszkałych w Bombaju i Wenecyi.

Pod warunkiem wzajemności ze strony administracji podatkowej królewsko brytańskiej a względnie królewsko włoskiej c. k. Ministerstwo skarbu na zasadzie §. 285 ustawy z dnia 25. października 1896 (Dz. u. p. Nr. 220), uznaje za stosowne zezwolić, żeby płace służbowe tych funkcyonaryuszów spółki żeglugi parowej austriackiego Lloyd'a, którzy przynależą do królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych a mieszkają w Bombaju i w Wenecyi, uwolnione zostały od podatku osobisto-dochodowego i podatku pensyjnego, według rozdziału IV. powołanej ustawy, jeśli udowodnią, że płace ich są już opodatkowane przez państwo, w którym leży miejsce ich zamieszkania.

Biliński r. w.

197.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 14. sierpnia 1897,

tyczące się uzupełnienia postanowień abecedowego spisu towarów taryfy cłowej pod wyrazem „Thuszcze“.

W porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi uzupełnia się ustęp końcowy uwagi 6 pod wyrazem „Thuszcze“, abecedowego spisu towarów taryfy cłowej, w następujący sposób:

Okoliczność, że thuszcze folarskie zawierają aż do 20% części składowych nie zamieniających się w mydło, nie wyłącza odnoszenia ich do Nru t. 71 bis w tym razie, jeśli ta przymieszka nie była dodana umyślnie i polega jedynie na węglowodorach podobnych do tłuszczów mineralnych, które powstają przy destylacji tłuszczów folarskich. Czy jednak te warunki zachodzą, należy w każdym z osobna przypadku sprawdzić drogą analizy chemicznej, przedsięwziętej przez zakład doświadczalny.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie niezwłocznie.

Biliński r. w.

Glanz r. w.

198.**Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 16. sierpnia 1897,**

tyczące się postępowania ze względu na cło z octanem amoniaku.

W porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi wyłącza się octan amoniaku na zasadzie artykułu IV. ustawy cłowej z dnia 25. maja 1882 (Dz. u. p. Nr. 47) z Nru tar. 331 powszechnej taryfy cłowej a zalicza do Nru tar. 324 bis ze stopą cłową 6 zł. od 100 kg (bez zniżki traktatem przyznanej).

Wyraz „sole amoniakowe“ urzędowego abecadłowego spisu towarów należy w skutek tego uzupełnić jak następuje:

Przed uwagą należy umieścić nowy ustęp:

„— octan amoniaku . . . 324 bis 6 zł.

W uwadze tamże należy umieścić jako ustęp czwarty:

„Octan amoniaku (ammonium acetat.) pojawia się albo jako sól krystaliczna albo jako rozczyn.“

Połączony lub też utarty z wapnem gaszonym, wywiązuje zapach amoniaku, polany skoncentrowanym kwasem siarkowym, okazuje zapach kwasu octowego. Rozczyn neutralny lub słabo kwaśny daje w połączeniu z rozczyntem chlorku żelaza zabarwienie ciemno-czerwone koloru krwi.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie niezwłocznie.

Biliński r. w.

Glanz r. w.

199.**Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 20. sierpnia 1897,**

tyczące się postępowania ze względu na cło z jedwabiem sztucznym nie barwionym białym.

W porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi zmienia się postanowienia urzędowego abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej (rozporządzenie z dnia 1. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 122) pod wyrazem „Jedwab sztuczny“, w następujący sposób:

Ustęp 2 do tego wyrazu należy wykreślić a natomiast umieścić:

„Jedwab sztuczny pod względem barwy podobny do jedwabiu białego, należy jako jedwab Nr. tar. 165 a ekspedycyować z uwolnieniem od cła, ponieważ nie został zabarwiony ani w masie samej ani też w postaci nitki; z jedwabiem sztucznym podobnym do jedwabiu surowego żółtego lub też inaczej zabarwionego postępować należy ze względu na cło jak z jedwabiem zabarwionym Nr. tar. 165 l (50 zł., stosownie do umowy 35 zł.).“

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie niezwłocznie.

Biliński r. w.

Glanz r. w.

200.**Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 20. sierpnia 1897,**

tyczące się wygaśnięcia koncesji do budowy i utrzymywania w ruchu kolei lokalnej z Łokietu do Giesshübla.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia uznana została udzielona Najwyższym dokumentem koncesyjnym z dnia 6. lutego 1884 (Dz. u. p. Nr. 31) Spółce austriackich kolei żelaznych lokalnych, Najwyższa koncesja do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei lokalnej z Łokietu do Giesshübla za wygasłą.

Guttenberg r. w.

201.**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 22. sierpnia 1897,**

zawierające tymczasowe zarządzenie co do siedziby komisji podatku zarobkowego dla spółek podatkowych III. i IV. klasy, okręgu rozkładu Lilienfeld (Nr. okręgu 34 spisu okręgów rozkładu dla podatku zarobkowego powszechnego, ogłoszonego w części XLVI. Dz. u. p. na stronie 891).

Ponieważ nowo ustanowić się mające starostwo w Lilienfeld obecnie jeszcze nie jest aktywowane, postanawia się aż do dalszego zarządzenia że siedzibą komisji podatku zarobkowego dla spółek podatkowych III. i IV. klasy okręgu rozkładu Lilienfeld, obejmującego powiaty sądowe Lilienfeld i Hainfeld ma być siedziba urzędowa starostwa St. Pölten, które jako władza podatkowa I. instancji, aż do czasu ustanowienia starostwa Lilienfeld ma współdziałać przy rozkładzie podatku zarobkowego, dla wspomnianego okręgu rozkładu.

Biliński r. w.

202.**Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 22. sierpnia 1897,****o ustanowieniu starostwa Lilienfeld w Dolnej Austrii.**

Jego cesarska i królewska Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 28. września 1895 raczył najmiłościwiej z częściową zmianą podziału administracyjnego Arcyksięstwa Austrii poniżej Anizy rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. lipca 1868 (Dz. u. p. Nr. 101) ogłoszonego, zezwolić na ustanowienie w Lilienfeld starostwa, którego okrąg urzędowy obejmować ma powiaty sądowe Lilienfeld i Hainfeld, oddzielić się mające od teraźniejszego powiatu politycznego St. Pölten.

Starostwo w Lilienfeld rozpocząć ma urzędowanie dnia 1. października 1897.

Badeni r. w.

203.**Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 22. sierpnia 1897,****tyczące się sprawdzania i cechowania przyrządów służących do pomiaru użycia elektryczności.**

W wykonaniu ustawy z dnia 23. lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872), którą ustanowiony

został nowy Porządek miar i wag, ogłasza się następujący Dodatek, wydany przez c. k. Komisję główną miar i wag do przepisów, dotyczących się sprawdzania i cechowania przyrządów służących do pomiaru użycia elektryczności (Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 3. maja 1894, Dz. u. p. Nr. 82).

Glanz r. w.

Dodatek

do przepisów, dotyczących się sprawdzania i cechowania przyrządów służących do pomiaru użycia elektryczności.

Ze zmianą postanowienia ustępu VIII, punkt 22 ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 3. maja 1894 (Dz. u. p. Nr. 82) przepisów o sprawdzaniu i cechowaniu przyrządów, służących do pomiaru użycia elektryczności, postanawia się, że te elektroliczniki, które nie wykazują bezpośrednio wielkości, mającej się mierzyć, lecz liczbę, z której wielkość mierzona otrzymuje się za pomocą rachunku, jeżeli system dotyczący jest już obecnie w Austrii używany w praktyce, będą przyjmowane po dzień 1. stycznia 1903 do pierwszego a po dzień 1. stycznia 1908 do ponownego sprawdzenia.

Wiedeń, dnia 21. lipca 1897.

C. k. Komisya główna miar i wag:

Tinter r. w.

